

வாசிக்க: அப்போஸ்தலர் 6:1-7

“கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்” (பிலி 3:14)

பிரசங்கிகளைவிட இன்று அதிகப்பிரசங்கிகளே அதிகம். இறைச்செய்தியாளர்கள் பலர் சபைகளிலும் நிறுவனங்களிலும் வெறும் மேலாளர்களாக மாறிவிட்ட படியினால் அவர்களது செய்திகளும் மந்தமாயின. ஆனால் இவர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பில் தேவ வரமின்றி ஈடுபடுவதால் அவர்கள் செய்வதெல்லாம் வேடிக்கை தான். இதுதான் சோகம். “உதவிகள் ... ஆளுகைகள்” போன்ற நிர்வாக வரங்களுக்கும், “அப்போஸ்தலர் ... தீர்க்கதரிசிகள் ... போதகர்கள்” ஆகிய ஊழிய வரங்களுக்கும் வேறுபாடுண்டு (1 கொரி 12:28). ஒரு சிலருக்கே அத்தனை வரங்களும் எல்லாத் துறையிலும் செயல்படும். அப்படியே இருந்தாலும் முக்கியத்துவ வரிசை நிர்ணயிக்கப்படாவிட்டால் இரண்டு துறைகளுமே பாதிக்கப்படும்.

பொறுப்புகளைப் பிறருக்கு பகிர்ந்துகொடுக்கும் கலையைப் பிரசங்கிமார் பலர் கற்றுக்கொள்ளாமலும், அதின் தேவையை உணராதிருப்பதும் துர்ப்பாக்கியமே. தங்களது பதவிக்கும் நிலைக்கும் ஆபத்து வந்துவிடுமோ என அஞ்சி பயந்து நடுங்கியே, இன்னும் சரியான நபர் கிடைக்கவில்லையென நொண்டிச்சாக்கு சொல்லி விடுவர். யூதாஸ் ஆரம்பமுதலே திருடன் என்பது இயேசுவுக்கு தெரிந்தும் ஏன் அவரிடம் பண்ப்பையை ஒப்புக்கொடுத்தார் என்றால், ஒருவேளை அவன் பணத்தை வேண்டுமானால் திருடிக்கொண்டு ஓடிவிடலாம், ஆனால் ஊழியத்தை அவனால் திருடமுடியாது என்பதை அறிந்திருந்தார்.

1987இல் என் மனைவியும் நானும் ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்தின் மத்திய நிர்வாகப் பொறுப்புகளை அடுத்த வரிசையினரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு மிஷனரிகள் தங்கிப் பணிபுரியும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஈராண்டுகள் தங்கி ஊழியம் செய்யப் புறப்பட்டோம். அப்போது இத்தீர்மானத்தை மறுபரிசீலனை செய்யும்படி எங்களை உண்மையாய் நேசிக்கும் கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் பலர் கேட்டுக்கொண்டனர். நாங்களோ அவர்களுக்கு கூறின பதில்: “மக்களை நம்பும்போதுதான் அவர்கள் வளருவார்கள்” என்பதே. தடுமாறும் அப்போஸ்தலர் பேதுருவிடம்தான் இயேசு இறையரசின் சாவிகளை ஒப்படைத்தார். அவரும் பின் நாட்களில் பாறைபோல் திடமாய்த் திகழ்ந்தார் (மத் 16:18,19).

இஸ்ரவேலர்களை வழிநடத்திய மோசேயிடம் அவரது மாமனார் எத்திரோ சரியான வேளையில் கொடுத்த ஆலோசனை காலத்திற்குமுன் கரைந்துவிடாது அவரைப் பாதுகாத்தது எனலாம். இதனால் மோசே மக்களுக்காக நிற்கவும், மக்களுக்குக் கடவுளின் செய்தியைக் கொண்டுவரவும் இலகுவாயிற்றே. புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர் இதே தத்துவத்தைச் செயல்படுத்தினர். ஜெபிப்பதற்கும் பிரசங்கிப்பதற்கும் தடைவராதபடி நம்பிக்கையுள்ள ஏழு பேரிடம் அப்போஸ்தலர் பந்திவிசாரிப்பை ஒப்படைத்தனர் (அப் 6:4). ஆனால் நாமோ நிர்வாகப் பொறுப்புகளுக்காக வசன ஊழியத்தையும் விட்டுவிட விசனமடையோம். பதவியும் புகழும் நம்மை அவ்வளவு ஆட்டிப்படைக்கின்றன. மனந்திரும்புவோம்!

விண்வேந்தரே, பிதாவுக்குச் சமமாயிருக்கும் பதவியை விட்டீரே, என்னில் காணப்படும் பதவி மோகத்தையும் அதிகார ஏக்கத்தையும் நீக்கமாட்டீரா?